

низи в едно и ещо свето дяло“. Хаджи Макарий от Троянския манастир наметнал епатрахил, зел в ржце кржста и клетвата, добавил, че клетвата е свято нещо; поканил всички да си дигнат десна ржка и повтарят клетвените думи, които изговарял (Марковски: Спомени... стр. 122). След произнасяне на клетвата всеки се прекржстил, целувал евангелието, кржста, камата и револвера.

От манастиря, от Ловеч, или от други близки скривалища Левски написал и изпратил окржжно до разни комитети, като настоявал усилено да се събират пари за оржжие. На 25 юни той писал до Каравелова писмо, в което, като му напомня, че бжлгарите трабва да работят сигурно, умно и здраво, моли го да пише чрез някого на сръбското правителство да приеме в военната школа 150 — 200 бжлгарчета, защото се има голяма нужда от военно подготвени хора за команди и организатори. Иска вестниците да му се изпращат през Русе (чрез дома на баба *Тонка*, майка на Н. Обретенов), дето е уредил добра поща, и съобщава, че скоро ще тржгне из Тракия по обиколка, защото се научил, че на много места комитетите едва работят, а някои се разстроили поради вътрешни ежби.

Полицията вардела всички пжтища за Балкана. Левски в облекло на тжрговец, с фес на глава, на кон, придружен от турчин пазач, минал тжржествено покрай конака в Троян за Балкана и благополучно прехвжрлил в Карлово.